

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א
ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

מה' יצא הדבר...

האמתית לאירועים ולהחליט נכון. אליעזר רואה בכל צעד את דבר האלוקים, וכשהוא - תלמידו הגדול של אברהם אבינו ראש המאמינים - משמיע לאחרים 'סיפור יפה', גם רשעים כמו לבן הארמי, שומעים את דבר ה' מהדהד. אכן, דיבור אלוקי מפורש כי רבקה - היא המיועדת ליצחק לא נאמר, אך דיבור אלוקי עקיף מתוך אירועי החיים - היה גם היה. השתלשלות מדהימה כל כך של העניינים - כפי שראה אותם אליעזר, היא דבר ה'. כי כאמור - ה' מתגלה לאדם דרך אירועי חיו.

צפצופי אמונה

בשלב זה, כשנוכחו לבן ובתואל שה' דיבר אליהם - שיסכימו להשתדך עם בית אברהם, היה מן הראוי כי ישלחו את רבקה מיד, אך מדרשי חז"ל מלמדים שלא כך היה הדבר, והם ניסו בכל כוחם לעכב את השידוך. עיכוב מאוד מוזר, שהרי זה עתה הכריזו בעצמם "מה' יצא הדבר"...? הרי לנו דוגמא שלילית, למנהג הנפוץ אצל רבים, שמגיבים על כל דבר: בע"ה - א"ה - ה' יעזור - הכל משמים ועוד 'צפצופי אמונה' שכאלו, (שלא לדבר על אלו שנדרשים להבטיח משהו לזולתם - ואינם רוצים להיענות לבקשה, או אז הם עונים: 'בעזרת ה' - כשהם משתמשים בשם ה' 'לבטלה' - כדי לערפל את כוונתם ולברוח מהבטחה מפורשת...) אך כשנדרשת מהם בחיים המעשיים אמונה בפועל - הדיבורים של 'בעזרת השם' נשכחים והאמונה שלהם נעלמת...

אמונה אמיתית נבחנת במעשים ולא בדיבורים. קל להבחין בין יהודי שמאמין רק בדיבורים - למי שמאמין באמת. המאמין האמיתי הוא פחות חרדתי, פחות כועס, פחות דואג, פחות תחרותי. היהודי שמאמין בה' - שמח יותר, שליו יותר, סולח מהר יותר, והוא מוותר גם על דברים שמגיעים לו, הוא פשוט יהודי טוב יותר - כי הוא באמת מאמין בה' ולא רק מצפצף אמונה.

בתקופה זו, מנקרת אצל רבים מאתנו השאלה: 'על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת - מה חרי האף הגדול הזה?' הלבבות מלאים חרדה, ורבים מחפשים במה להיאחז, ועל מה להישען. לצערנו אין בתוכנו נביאים שיגלו לנו בצורה ברורה - על מה ולמה קורים אירועים קשים כל כך, אבל אין ספק שגם בעת הזו, מכוון הקב"ה את עולמו, והוא 'מדבר' אלינו בצורות שונות כדי שנבין. זה חייב להיות כך. אנו מאמינים בהשגחתו הפרטית של הקב"ה, וכי כל האירועים מסביב מכווני מטרה. אם רק נשים לב, נדע לשמוע את המסר - כל אחד בדרכו, בהרגשותיו, ובענייניו הפרטיים. הדבר הכי יעיל ומרגיע בעת הזו - הוא לימוד וחיזוק של האמונה והביטחון בה' וביסודות דתנו. **ריווח גדול וכואב הביאה בכנפיה 'מלחמת שמחת תורה', כשאנו נדרשים לבחון מחדש עד כמה אנו באמת מאמינים ביעודי התורה, ובהשגחתו של ה' על עמו ישראל. 'שהכל נהיה בדברו' - נהיה לטובה. חיזוק האמונה והביטחון - שכולנו נדרשים להם בעת הזו - טומן בתוכו קרבת אלוקים חדשה, שכנראה כולנו היינו זקוקים לה.**

התגלות באירועי החיים

מיד לאחר שמספר אליעזר לבתואל ולבן את השתלשלות המקרים אשר הביאה אותו לבחור ברבקה, הם מכריזים: "מה' יצא הדבר... הנה רבקה לפניך... כאשר דיבר ה'". ואנו תמהים, שהרי גם אם נחפש, לא נמצא כל רמז מפורש לדברי ה' - המייעדים את רבקה ליצחק? אלא שלמדים אנו מכאן יסוד נפלא: אם רק נשים לב, ונלמד את מה שקורה סביבנו, ניווכח לדעת שאלוקים 'מדבר' אלינו דרך מאורעות החיים. כאמור, אין בתוכנו נביאים שמדריכים ומגלים מה לעשות בכל צומת בחיים, אך הקב"ה ממשיך להתגלות בתוך מקרי החיים ולכוון אותנו לדרך הנכונה. אם רק נלמד להסתכל נכון, נמצא 'הוראות התנהגות' ברורות. זאת בתנאי שנסתכל על הדברים בצורה נקיה ובלתי משוחדת. כשננקה את הלב, כבר נדע לתת את הפרשנות

רק מרק

עם בוא החורף, נעסוק השבוע בהלכות הנוגעות למנה החמה של העונה הקרה

שאלה: אשת החיל שלי מומחית בהכנת מרקים טעימים, ורצינו לדעת איזה ברכה ראשונה צריכים לברך על המרק הבאים: א. מרק בצל (שיש בו הרבה חתיכות בצל) ב. מרק ירקות. ג. מרק קרופניק (מרק שיש בו גריסי פנינה פטריות וירקות) ד. מרק עגבניות עם אורז. ה. מרק כתום (מירקות כתומים כגון דלעת דלורית ובטטה).

תשובה:

א. מרק בצל: אם שותים רק את המרק הצלול, ברכת 'שהכל'. כאשר אוכלים גם בצל, הרי הוא נחשב עיקר ומברכים על כל המרק 'האדמה'. הבצל יכול להיחשב עיקר במרק, למרות שהנוזלים הם רוב בסיר או בצלחת, משום שהנוזל בו מתבשלים ירקות נחשב טפל לעומת הירק.

ב. מרק ירקות: גם כאן, אם שותים רק את המרק הצלול או שיש מעט ירקות ששטים במרק בדרך אגב, ברכת 'שהכל' משום שהירקות טפלים למרק. אולם אם יש כמות יפה של ירקות בצלחת, נחשבים הירקות עיקר והנוזלים טפל, לפיכך מברכים 'האדמה' על כל המרק.

ג. במרק קרופניק יש בעצם 3 סוגי ברכות 'מעורבות' במרק. ברכת גריסי פנינה היא 'מזונות' (גריסים = שעורה), הירקות ברכת 'האדמה' והמרק עצמו 'שהכל'. אם מדובר בכמות ניכרת של גריסים ברכת כל המרק 'מזונות', משום הדין של 'כל שיש בו חמשת מיני דגן', הנחשבים והופכים את כל המאכל שמעורב בו ממינים אלו, למאכל חשוב שברכתו 'מזונות'.

אם מדובר בכמות קטנה של גריסים שאינה משמעותית במרק, הרי שאין את דין של 'כל שיש בו', והעיקר הוא הירקות, לפיכך ברכת המרק היא 'האדמה'. אולם עדיין צריך לברך בנפרד 'מזונות' על הגריסים, משום שהם קצת חשובים, ואינם מתבטלים לברכת המרק, כך שעל מרק כזה יברכו שתי ברכות (דבר נדיר בהלכות ברכות שמברכים שתי ברכות על מאכל אחד).

ד. מרק עגבניות עם אורז: בדרך כלל העיקר במרק זה הוא הנוזלים, והאורז ניתן רק כתוספת לא עיקרית, לכן ברכת המרק היא 'שהכל'.

ה. מרק כתום: אם המרק טחון היטב, עד שלא ניכרים בו כלל חתיכות מהירקות, מברכים 'שהכל'. אולם אם הטחינה אינה חלקה, ונשארו חתיכות של ירקות מורגשות במרק, הרי שמברכים עליו 'האדמה'.

שאלה: בפעם האחרונה שאשתי ביקשה ממני לעזור בבישולים היא בקשה שאכין מרק בצל חלב, והכנתי אותו בטעות בסיר בשרי (כנראה זו באמת הפעם האחרונה שהיא מבקשת עזרה) האם מותר לאכול את המרק הזה? הפעם האחרונה שבישלנו אוכל בשרי בסיר היה לפני שבוע, ולי ידוע שכלי שלא השתמשו בו ביממה האחרונה אינו אוסר את המאכל שהתבשל בו. האם זה נכון?

תשובה: הגם שהכלל שהובא בסוף השאלה הוא כלל נכון, המרק אסור באכילה. הסיבה לכך שחלב שהתבשל בסיר בשרי ש'אינו בן יומי' (לא בישלו בו בשר ביממה האחרונה) אינו נאסר, היא משום שהטעם הישן שיוצא מהסיר נחשב 'לטעם פגום' אשר אין בכוחו לאסור. אולם כאשר מטגנים דבר חריף כגון בצל או שום, מבואר בהלכה שהחריפות משביחה את הטעם הישן והופכת אותו לטעם טוב, לכן הבצל בנידון השאלה הוא בצל בשרי ממש, וכאשר מערבים אותו עם חלב, הוא אסור באכילה.

שאלה: האם מותר להכין בשבת מנה של מרק נמס משקית?

תשובה: באבקת מרק נמס ישנם רכיבים שמעולם לא עברו בישול, ולכן ב'כלי שני' (הכוס שאליו שפכו מים רותחים מהדוד) ודאי שאסור, והמנהג הוא להחמיר גם ב'כלי שלישי', בדומה להכנת תה בשבת, שהמנהג להחמיר ולא לשים שקית תה אפילו ב'כלי שלישי'.

הרב עונה לשאלות בהלכה בטלפון: 058-3279418 ובמייל e0583279418@gmail.com

'חלקי בתורת' תורה. תפילה. קהילה.

ההספד של ליל שבת

**"היא לא פחדה מאירועים לא צפויים.
איך היא הייתה רגועה כל כך?"**

כל משפט במזמור הזה מרגש, כל פסוק מזכיר את חייה של שרה אמנו ואת מורשתה לדורות. לכבוד שבת אבקש להתמקד בפסוק אחד מיוחד: "לא תירא לביתה משלג, כי כל ביתה לבוש שנים". חכמנו זיכרונם לברכה מסבירים כי אברהם מלמד אותנו את הסוד לשלוותה התמידית של שרה. היא לא פחדה מאירועים לא צפויים, היא לא חששה מסיטואציות מורכבות. למה? איך היא הייתה רגועה כל כך? כי כל ביתה לבוש שנים. הבית שלה היה מוכן תמיד לשבת קודש. במשך השבוע היא נערכה לקראת השבת והשבת עצמה הייתה תמיד אי של רוגע ושלווה.

פסק הזמן השבועי הזה, פסק הזמן שהיה קודש לה ולמשפחתה, היה זה שגרם לה לשלווה ולרוגע תמיד. זהו מסר אחד מחייה המלאים והגדושים של שרה, מסר שאנחנו יכולים לקחת עמנו לחיים.

השבוע, כשנשיר יחד את מזמור אשת חיל, נחשוב על אברהם המספיד את אשתו המנוחה, מספיד, בוכה ובד בבד מעניק לנו את ארגז הכלים המיוחד שלה. ארגז הכלים שיסייע לנו להפוך אותנו לאנשי ונשות חיל גם בתוך סערה ואתגרים.

בעיני זהו אחד הרגעים המיוחדים ביותר בשבוע. המשפחה כולה סביב השולחן, אפשר כבר לקדש על היין, אבל יש משהו שרוצים לעשות קודם.

כל הנוכחים פותחים בשיר מיוחד, שיר הלל לאישה: 'אשת חיל'.

אלו רגעים מרגשים. רגעים של הערכה מקרב לב, הכרה והוקרה לאם המשפחה, עיקרה של בית, על המסירות וההשקעה שלה למען כולם.

לא רבים יודעים אבל המזמור המיוחד הזה נכתב כשיר הספד. מספד תמרורים של אברהם אבינו על שרה, אשת נעוריו. עשרים ושניים בתים, מסודרים לפי סדר הא-ב, המתארים את ההיסטוריה המשותפת שלהם, את מעלותיה של האישה הנפלאה שהוא זכה להכיר טוב כל כך, האמא הראשונה של העם היהודי.

חלקי במלחמתי
העצמה רוחנית מעשית

**1. על חיזוק האמונה
ביסודות הדת.**

2. על חיזוק בלימוד התורה.

**3. על הפצת האמונה והבטחון
בכל מקום - בקרב המשפחה
ובסביבת העבודה.**

החלק שלך במלחמה!

מוגש כחומר למחשבה ע"י חמל 'חלקי במלחמתי'

**על שלושה
דברים עומד
עולמו של
בוגר
הישיבה
החרדי
העובד
בתקופה
קשה זו:**

צדיקים, באמונתם נחיה

"כיצד נתמלא באמונה עד שנוכל להפיץ אותה הלאה?"

מאה ועשרים שנה, לא הצליח להביא אפילו אחד, מלבד משפחתו, שייצג איתו. לעומתו, אברהם גייר אלפי גרים וקירב אף גויים שיאמינו במלכות שמים, מדוע? כי נוח האמין בבורא אך לא האמין בעצמו, וביכולת שלו להאיר ולתקן את העולם. אברהם, האמין בדרכו והאיהב שם שמים על כולם. זה תפקידנו בעת כזאת. אך כיצד נתמלא באמונה, עד שנוכל להפיץ אותה הלאה? התשובה היא "צדיק באמונתו יחיה" הצדיקים שכל חייהם חיים את הבורא בגלוי, יכולים לחיות באמונה שלהם - אותנו. זו הדרך, להקשיב לחכמי ישראל לראות את המבט המפוכח, המאמין שהכל בידיו, וממילא בידינו על ידי התחזקות בתורה ומצוות.

יצא לי להיות שותף למיזם המדהים 'חלקי במלחמתי' של הארגון שלנו 'חלקי בקהילת' ולהביא דיבורי אמונה מגדולי וחכמי ישראל בהתייחסות ישירה ומצולמת, לחברי הקהילות ולעם ישראל, כולל ערוץ יוטיוב בו כל התוכן מסודר. תאמינו לי, שווה להקדיש כמה דקות כל יום, לצפות ולהתמלא. התוכן שם מיישב את הדעת ומעניק תמונה אמיתית ונכוחה על המצב, הרבה יותר ממה שנשמע בתקשורת. שנוכח כולנו לחיות באמונה, ולראות בקרוב את ישועת השם

בתקופה כזאת בה מתערער עולמנו, "שגרת המלחמה" שנדמה שהתרגלנו אליה, היא שיגרה של אי וודאות, וכשרוצים להרגיע אותנו ולתת תחושת וודאות, מעדכנים את כמות החטופים וההרוגים, כאילו הידיעה בדבר כמות החטופים נכון להיום, מעניקה ביטחון כלשהו, ה' ישמור. כיהודים מאמינים בני מאמינים, אנו יודעים שהמפלס היחיד הוא האמונה הנצחית בבורא עולם.

נראה שעל דורנו נאמר: "בא חבקוק והעמידן על אחת, צדיק באמונתו יחיה". כאשר אנו רואים בעינינו כי אין על מי לסמוך, וכשבורא העולם מחליט, כולם נהפכים לעיוורים, אנחנו מבינים שבסופו של דבר הוא שקובע בדיוק מה יהיה.

ועדיין במישור הפרטי, כיצד באמת חיים אמונה?

בפרשיות אלו אנו פוגשים את דמותו של אבי האומה הראשון, אברהם אבינו. אחרי שפגשנו את דמותו של נוח, האדם היחיד בהיסטוריה, עליו מעידה התורה שהיה צדיק תמים בדורותיו, ולמרות זאת נאמר שהיה מאמין ואינו מאמין. צדיקים פירשו כי נח - למרות שבנה תיבה במשך

הרב יצחק גנוט

מפקח חינוכי בת"ת בוסטון

ויזם קהילת 'חלקי' מערב בני ברק

יזמי קהילות חלקי כותבים

אל הנער הזה התפללתי

ויאסף אל עמיו ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו וברש"י: 'יצחק וישמעאל' מכאן שעשה ישמעאל תשובה, והולך את יצחק לפניו. והנה ביצחק לא מצינו שעשה עשוי תשובה שהרי נאמר ויקברו אותו עשו ויעקב בניו, ולא הקדים את יעקב לפניו. מדוע לא שב עשוי בתשובה כישמעאל?

אלא שגדולה כוחה של תפלת האבות על הבנים שהרי אברהם התפלל על ישמעאל 'לו ישמעאל יחיה לפניך' ופירשו חז"ל ביראתך ולכך זכה לשוב בתשובה, אך יצחק שאהב את בנו עשו כי ציד בפיו וחשבו לצדיק, לא התפלל עליו ולכך לא שב בתשובה.

וכה דברי מרן החפץ חיים: 'ותמיד תהיה תפילת האב והאם שגורה בפיהם להתפלל על בניהם שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות ויכין מאוד בברכת אהבה רבה ובברכת התורה בשעה שאומרים ונהיה אנחנו וצאצאינו וכן כשאומר בובא לציון 'למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה'.

שמואל הקטן מורה הלכה בפני רבו ובשל כך עלי הכהן רוצה להרגו, חנה מפצירה בו אל הנער הזה התפללתי. איזו טענה היא זו? וכי יש בכוחה לעמוד אל מול היותו מורה הוראה בפני רבו?

וביאר בזה מו"ר הגרב"מ אזרחי זצ"ל כי עלי טען ששמואל נושא את המטען הגנטי של סבו קורח, אשר חלק על משה רבינו והביא אובדן לקהל רב בישראל.

על כך טוענת חנה אל הנער הזה התפללתי.

האמהות עקרות היו. לפי שבאו מעובדי ע"ז, עשאן הקב"ה עקרות ולא נפקדו רק בתפילתם. לומר כי הזרע שיצא מהם אינו המשך לדורות הקודמים אלא יצירה חדשה שנוצרה ונולדה ע"י התפילה.

בן זה טוענת חנה, איננו המשך הדורות באופן טבעי, הוא תוצר של תפילה ובשל כך אין לייחס אותו לדורות קודמים. בפרשתנו כתוב "וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע

חמ"ל 'חלקי' במלחמתי'

החמ"ל שנפתח שבוע שעבר מרכז את כל פעילויות הגדלת כבוד התורה כנסית חלק במאמץ המלחמתי. הרב ישראל הרשקוביץ מנהל החמ"ל מספר על פונים מכל חלקי האוכלוסיה, עמלים לפרנסתם מבקשי חברות בעיון הסוגיות, ראש ישיבה המציע למסור שיעורים ובעל תשובה המבקש חברותא להעשיר את ידיעותיו התורניות. המערכת משתדרגת גם ברמה הטכנית, וכעת נשלח באופן אוטומטי קישור למילוי פרטי הבקשה במסמך דיגיטלי.

מוקד 'חלקי' 052-767-64-99

סיום מסכת קידושין וסדר נשים בקהילות חלקי

קהילת 'חלקי' - מערב בני ברק, ידועה בהשקעתה הגדולה, בלימוד הדף היומי. בני הקהילה מתמידים בלימודם מזה 5 שנים, עת הצטרפו לסדר הלימוד עם תחילת מסכת בכורות בסוף סדר קדשים. לפני כמה חודשים סיפרנו כאן אודות הנסיעה המשותפת לצפון הארץ, וסיום מסכת סוטה על קבר השל"ה בערב ר"ח סיוון אשתקד, וסעודת מצווה לחוף הכינרת. בשבוע האחרון, חגגו בני הקהילה את סיום מסכת קידושין וסדר נשים כולו. את האירוע כיבד בנוכחותו מורנו הרב ברוך צבי גרינבוים, מייסד 'חלקי בקהילת' אשר נשא דברים בפני קהל הלומדים לכבוד ויקר מעלת הלימוד המשותף. גם הרב יצחק גנוט שליט"א, העומד בראש הקהילה נשא דברים והתמקד במעלת המסירות ללימוד התורה כאברהם המבקש לעשות את רצון בוראו בכל האפשרויות העומדות לרשותו.

במיזם חלקי במלחמתי, עלו השבוע חמישה שיעורים של הרב אלימלך קורנפלד שליט"א מרבני העיר בית שמש, אשר עסקו כולם בענייני גאולה וביטחון, המעסיקים את כולנו בימים אלו.

ניתן לקבל קישור לצפייה בדרייב, בשליחת מייל לכתובת:
batziongreen3320@gmail.com

מה עשית בשביל מדינה

כשהחושך מכסה ארץ וערפל הקרב
מטשטש הכל, קצת קשה להבחין...

החפץ חיים בקול צלול. תדהמה ניכרה על פני המשתתפים. 50 מיטות? מאין לתלמידי ישיבה בראדן סכום תועפות כזה? ביאר הח"ח את שיחתו ואמר: בני הישיבה העוסקים בתורה יומם וליל במסירות, הם המחזיקים את העולם כולו. תורתם מבטלת גזירות קשות אכזריות, ובוודאי מפחיתה את התפוסה בבית החולים בשיעור של 50 מיטות.

"אָז לַחַם שְׁעָרִים - מִגֵּן אֶם-יִרְאָה וְרִמָּח" בשעה שישראל עוסקים בתורה בשערים, אין צורך במגן ורומח. קשה מאוד מאוד להאמין בזה, בטח בימים טרופים אלו. כאשר הסכנה מרחפת. בטח כשהחושך מכסה ארץ, וערפל הקרב אופף את הכל. אבל הרי הזהירו אותנו. היה מי שהתריע, לא אחד ולא שניים. כל גדולי אומתנו, בהתייחסם לחבלי הגאולה ועקבתא דמשיחא, דיברו על הניסיון הקשה מכולם - הבלבול והטשטוש, וכפי שאנו חווים אותו כעת - בין צו לצו, בין קו לקו.

וכולם מתגייסים, וכולם מתמסרים, ואנחנו העוסקים לפרנסת ביתנו, וכבר איננו יושבים בבית המדרש מבוקר עד ליל עומדים תמהים: מה נוכל אנחנו לעשות? האם קביעת עת נוספת לתורה, היא שתכריע את גורל המערכה? התשובה היא: כן! בוודאי.

אז מה תורמים בני הישיבות ואברכי הכוללים למערכה? והאם לא הגיע הזמן להתנדבות והשתתפות. הרי שלל חמ"לים וחפ"קים המסייעים ועוזרים לאחינו בית ישראל הנתונים בצרה אשר ליבנו יוצא אליהם. אין ספק שעלינו לשאת בצרתם, אבל אולי כדאי להיזכר בסיפור שיאיר אור חדש על הסוגיא.

בית החולים היהודי של פלך ראדן, בו טופלו חולי עמך ישראל, נדרש לשיפוץ. נערך דינר בו השתתפו שמנה וסלתה של עשירי האיזור, עם אורח הכבוד - הכהן הגדול מאחיו, החפץ חיים. 'אני תורם 2 מיטות לבית החולים' נשמע קולו של פרנס קהילה ידוע שם, 'אני תורם 5 הפליג ואמר הגביר הגדול של האיזור, בעוד הח"ח מעודד אותם ומרעיף מטל ברכותיו, על כל תורם כפי מתנת ידו. והנה בדלת קבוצת בחורים, המבקשים לשוחח עם רבם בלימוד. נענה להם הח"ח והמגבית נעצרה לכמה דקות, עד אשר נחה דעתם בעיון הסוגיא.

משיצאו התלמידים, הפטיר אחד המשתתפים בלגלוג: 'מעניין כמה מיטות הם תרמו'. 'הם תרמו 50 מיטות' הכריז

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

**ברכת הצלחה נשלח מעומק ליבנו לידידינו היקרים
המצטרפים לארגונו**

הרב אברהם שטרן שליט"א
אלעד

הרב שלומי גודמן שליט"א
טבריה - פוריה

יתן הבורא וחפץ ה' בידם יצליח לגבש סביבם קהילה של בני תורה
העוסקים לפרנסתם באמונה, ומתעלים בעסק התורה מתוך דיבוק
חברים שמחה ונחת

מאחלים נאמנה
הנהלת הארגון היזמים והלומדים

עולם חסד ייבנה

להרחיב את הגבולות, לצאת מהמסגרות,
להשפיע על כל חברי הקהילה

את הזולת החשוף והחסר. לחרוג מגבולות הבית המוגן, אל עוברי הדרכים הצמאים ומבקשים עזרה.

אלא שגם חסד, ממש כמו אמונה, הוא סוגיא שיש לעיין בה היטב, ולהבין את הרבדים הנסתרים בתוך מעשה החסד. אדם צועק את שחסר לו, אבל לא תמיד הוא יודע להגדיר מה בדיוק חסר. עיתים בעל החסד, המבקש להיטיב מבקש גם להשקיט את מצפונו, ולפעמים הוא גם נהנה מההחילה הניתנת לו מתוקף תפקידו כאיש חסד במשרה מליאה.

אשרי משכיל אל דל, המבין איך לעשות חסד בצורה מכבדת, שמשאירה הרגשה טובה מלבד מילוי הצרכים. בדרך כלל זה מגיע עם אמונה גדולה בה' וידיעה ברורה בדבר קיומו של בורא לעולם.

בקהילות 'חלקי' אנחנו פועלים כל הזמן להרחיב את הגבולות, להשפיע שפע חיים על כל חברי הקהילה ולהגדיל את השפעתנו מעבר למסגרות המקובלות והמגבילות. לצאת מהקו, ולבנות עולם שלם של חיבור אמיתי וכנה, עולם חסד ייבנה.

בין אברהם אבינו המייצג את מידת החסד בכל אורחותיו, לרבקה אמנו הנבחנת במידה זו, לראות אם ראוייה היא להיות האם השנייה, ולהשלים את בנינו של יצחק אבינו, צריך לדבר קצת על האידיאל הזה, ולהבין את מהותו.

זה לא מקרה שאברהם, ראש המאמינים הוא איש החסד, מאחר וגם אמונה דורשת יציאה מהמסגרת המצומצמת של ההווה הגשמית, ויכולת לשאת עיניים אל השמים ולראות את מה שמעבר. רק מי שמסוגל לחרוג מהמסגרת, לנפץ את הגבולות המוחשיים, יכול לתפוס מציאות אלוקית נטולת מסגרת וגבול. האפשרות לראות את מה שמעבר לנו, היא מעלתו של האדם, המורכב מגוף ונשמה ויכול לראות בעיני רוחו, את שעיני הבשר אינן רואות. זו גם מהותה של מידת החסד, היכולת לצאת מהקליפה העוטפת, לראות

ברוך יערי

חלקי בארץ החיים

ויקם שדה עפרון אשר במכפלה...

השדה והמערה אשר בו
וכל העץ אשר בשדה

מו"ל: חלקי בעמלי - יזמות קהילתית תורנית. מייסד: הרה"ג ברוך צבי גרינבוים עורך: אהוד בן יהודה כותבים קבועים: הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב ישי גוזלן, הרב משה שמעון אופן, אריק אייזנפלד, א.ב. ברוך יערי עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

חלקי בעמלי: רחוב קהתי 14 ירושלים, טל: 02-6522592 מייל: helki.baamali@gmail.com מרכז מידע ארצי: 02-6522-592
052-760-0080 chb6522592@gmail.com chelki.co.il

חמל חלקי במלחמתי

בשביל לעבור את הגלים
אתה חייב עוגן לחיים...

קולות מלחמה בארצנו וכל אחד מאיתנו
מרגיש צורך לתרום את חלקו בניצחון בעת הזו,
שעת לימוד תורה שלך תוסיף כח ללוחמים שבחזית,
וגם עבורך היא תהיה עוגן מרגיע של אמונה ובטחון
בתוך ים החרדות שמקיף אותנו

אנו, יזמי ארגון 'חלקי בקהילתי' בכל רחבי הארץ עומדים
לרשותך, ונוכל לתווך לך – בוגר הישיבה העובד –
בכל מקום ובכל שעה שתבחר
כולל ערב, שיעור או חברותא מתאימה
כדי שגם לך יהיה חלק מכריע במלחמה

צור איתנו קשר:

 052-767-64-99

חלקי במלחמתי
העצמה רוחנית מעשית